

ČEKÁNÍ NA ROZBUŠKU

Skoro pokaždé, když se kapitalistický režim, jenž se většinou tak rád označuje za liberální, dostává do potíží, otvírá zadní vrátka fašismu. S pojmem fašismus, který je ne zcela jednoznačný a jehož podoby mohou být různé a někdy i jdoucí proti sobě, se operuje tak, že se jeho význam skoro vytrácí. Podstata je ale většinou obdobná – vyhrocený nacionalismus vylučující vše „jiné“, ať už přicházející zvenku či zevnitř společnosti; **odvrácení pozornosti k zástupným cílům při zachování systému sociální nerovnosti**; zdánlivá jednota ekonomických elit a plebsu, který uvěřil lžím.

Krásnou ukázkou zmatení pojmů byl nedávný protest pro-ruské páté kolony proti pražské besedě s ukrajinskými vojáky z pluku Azov. Demonstranti, kteří křičeli „Smrt fašismu“, požadovali dle svých slov mír. Tímto svým mírem ale ve skutečnosti myslí podrobení se Ukrajině Rusku. Zároveň velebí autokrata Putina, jenž shora zavedl v Rusku „Z-fašistický“ režim, který se vyznačuje oligarchickým kapitalismem, likvidací opozice a ultrakonzervativní ideologií, která jasně definuje vnější (zkažený Západ) i vnitřní (lidskoprávní skupiny, LGBT+ lidé...) nepřátele. Komu by v té chvíli nepřišla na mysl parafráze známého rčení „zloděj křičí: chyťte zloděje“.

V politické rovině jsme se dočkali dalšího kroku k fašistické realitě, a to když **po evropských volbách založil Babiš novou protofašistickou frakci v Evropském parlamentu**. Bylo by zavadějící ho obviňovat z ideologické motivace, jakkoli jeho stávající orientace může mít své neblahé důsledky. Je to v první řadě kapitalista, který se rozhodl, že nebude ovlivňovat politiku nepřímo přes sortu profesionálních politiků, nýbrž přímo tím, že si založil vlastní stranu, kde je coby její vlastník neomezeným vládcem. Strana ANO, jak mnozí tuší, je jen politickou divizí jeho kapitalistické korporace. Jejím cílem, jako všech ostatních divizí jeho impéria, je přispět ke generování zisku a posilování moci. **Coby bezskrupulózní kapitalista se neštítí ničeho**. A jestli si ještě někdo naivně myslí, že mu záleží na lidech, ať jde zkusit pracovat v dělnické pozici do některého z jeho podniků.

S Babišem spolupracující hvězda evropských voleb, Turek, pak je důkazem toho, že když máte mediální ohlas, snadno můžete bagatelizovat takové věci, jako je hajlování či propagace fašistických organizací (v jeho případě šlo o řecký Zlatý úsvit) nebo **bezohledné vydělávání na důvěře nemocných lidí**.

Ultrapravice, jak se zdá, posiluje. Aby ne, když k tomu má často podporu médií, která z valné většiny vlastní miliardáři. Ti pro své podnikání potřebují ideální podmínky. To znamená

státy, jejichž **politická reprezentace zajistí co nejnižší sociální, ekologické a spotřebitelské standardy** a jejichž obyvatelstvo je neviní ze své neblahé sociální situace.

Krásný příklad můžeme vidět nyní v Anglii. Korporátní média dlouhodobě živí nenávist vůči imigrantům a donedávna vládnoucí konzervativci šli dlouho tomuto trendu na ruku. **Ve skutečnosti je problémem tamní společnosti snižování sociální úrovně obyčejných lidí**. Těch nejbohatších se to netýká, ti naopak stále navyšují své bohatství, o které nejsou ochotni se dělit. Stačila jedna tragická událost, při níž rukou pomatence přišly o život tři holčičky, a rozšíření falešné informace, že vrahem je nedávno přibývlý muslim (ač šlo o mladíka z křesťanské rodiny narozeného v Británii), aby do ulic vyrazila směska nenávistně smýšlejícího obyvatelstva v čele s opilými chuligány a pokusila se hned v několika městech o pogromy.

Je příznačné, že policie někde nereagovala, jinde zcela chaoticky, a **na obranu napadených se museli často postavit rychle se mobilizující, ač nepočtení, antifašisté a antifašistky a další lidé z místních komunit**. V kontrastu s tím tamní policie jednala ve stejné době zcela cíleně a s maximálním nasazením, když vtrhla do připravovaného klimatického kempu, jenž měl demonstrovat odmítnutí fosilního průmyslu, a zatkla velkou skupinu lidí, kteří zrovna připravovali toalety a rampu pro vozíčkáře.

Co tedy můžeme očekávat? **Korporátní média a sociální sítě přející dezinformacím a kulturním válkám, které odvádí pozornost od skutečných sociálních příčin frustrace**. Příkladem je jednání vlastníka X (dříve Twitter), egomaniakálního miliardáře Muska, který otevřel brány ultrapravici a Británii zvěstoval „občanskou válku“. Politická elita se přimkla k té ekonomické, přičemž liberální svobody jsou jen třešnička na dortu, která pro ně ve výsledku nehraje roli. Důležitá je obrana vlastních ekonomických zájmů, třeba i s využitím nějaké formy fašismu (zapomínají, jak snadno jim může přerůst přes hlavu). Díky sociálním sítím jsou mnozí lidé čím dál víc udržováni v izolovaných bublinách se všemi patologickými projevy, které to s sebou přináší, včetně sveřepého trvání na evidentně lživých tvrzeních a iracionální nenávisti.

Ultrapravice čeká jen na rozbušku, aby mohla vytáhnout do ulic a stáhnout k pogromům frustrované oběti dezinformací. **Budme připraveni jednak ochránit napadané a také účinně zamířit na správné cíle, tedy na asociální systém kapitalistického vykořisťování člověka, společnosti, přírody, planety a budoucnosti mladé generace**.